

ת"פ 58352/12/17 - ל נ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 58352-12-17 מדינת ישראל נ' נ

לפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
המבקשת:

ל נ

ע"י ב"כ עו"ד עמר

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד חבר

החלטה

בפני בקשת ההגנה לביטולו של כתב האישום שהוגש נגד הנאשמת, מטעמי הגנה מן הצדק. הסניגור המלומד העלה טענה זו בדיון ביום 15.11.18, ופרט הדברים בבקשתו הכתובה מיום 23.12.18. בפני עתה גם תגובת התביעה מיום 21.01.19 ותשובת ההגנה מיום 27.01.19.

כתב האישום מייחס לנאשמת עבירות של תקיפה חובלנית של בן-זוג, תקיפת בן-זוג ואיומים, והכל בגין אירוע שארע ביום 19.11.17, כשאת העבירות הנטענות עברה הנאשמת נגד בעלה על-רקע סכסוך גירושין. אין מחלוקת כי המתלונן התגרה בנאשמת קודם למעשי התקיפה והאיומים - כך מפורט בכתב האישום וכך מעלה חומר הראיות, לפי טענות הצדדים.

תמצית טענות ההגנה:

ראשית, לא התקיים היסוד של "שלא כדין" הנדרש בעבירות התקיפה, שכן המתלונן חזר והזמין את הנאשמת להכותו, תוך שהוא מצלם אותה. מכך מסיק הסניגור המלומד שהמתלונן הסכים לתקיפתו. סוד זה של "שלא כדין" לא מתקיים גם לענין עבירת האיומים (ללא פירוט);

שנית, יש לראות במתלונן, שהזמין את הנאשמת להכותו, משדל לביצוע העבירות, ולכן מן הדין היה להעמידו לדין. משלא פעלה כך התביעה, הרי לפנינו אכיפה בדרגת פסולה;

שלישית וכללית, נסיבות המקרה וחומרת תוצאתה של הרשעה פלילית, מחייבים קבלה של טענת הגנה מן הצדק ומכוחה גם את ביטולו של כתב האישום;

דיון ומסקנות:

ראשית, התגרותו של המתלונן בנאשמת לא כללה לכאורה - על-פני הדברים - הזמנה אמתית לתקיפתו-שלו על-ידי הנאשמת. מדובר בהתגרות לשמה, שנועדה להעלות את חמתה של הנאשמת ולהביאה לביצוע מעשים פסולים שהמתלונן קיווה לתעדם במצלמתו.

שנית, ומטעם דומה, אין מקום למסקנה חריגה ומסופקת, לפיה המתלונן (הנפגע לכאורה) הוא גם המשדל. לכן גם אין מקום לטענה של אכיפה בררנית.

שלישית, על הנסיבות לאמיתן ניתן יהיה ללמוד רק מראיות שתובאנה בפני בית המשפט.

לפיכך, נדחית בקשת ההגנה לביטולו של כתב האישום, אך ההגנה תוכל לשוב ולחדש בקשתה עם תום מסכת התביעה, אם יגיע העניין לשלב הבאת הראיות.

ניתנה היום, כ"א שבט תשע"ט, 27 ינואר 2019, בהעדר
הצדדים.